

РЕШЕНИЕ

№ 7866

гр. София, 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5049** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс / АПК / във връзка с чл. 254, ал. 3 от Закона за горите /ЗГ/.

Образувано е по жалба от [фирма], представлявано от Г. Д. ", с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], подадена против Заповед № РД05-125 от 22.04.2021 г., издадена от зам. - директора на Регионална дирекция по горите /Р./ - С., с която, на основание чл. 252, във връзка с чл. 253, ал. 3, т. 5 и чл. 254 от ЗГ, е наредено спиране дейността за срок от четири месеца в обект по чл. 206 от ЗГ, в който постъпва, преработва се и, от който се експедира дървесина - [населено място], [улица], ПИ № 68134.1973.911, с регистрирана производствена марка № Р 0072.

В жалбата си оспорващото дружество твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като постановена в противоречие с процесуални и материалноправни норми. Излага съображения, че фактическата обстановка е различна от описаната в оспорената заповед. Твърди се липсата на мотиви, относно срока на наложената ПАМ, което представлявало съществено нарушение на адм.-производствените правила. Моли оспорената заповед да бъде отменена. Претендира присъждане на направените по делото разноски. В съдебно заседание оспорващото дружество, редовно призовано, се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Административният орган, редовно призован, се представлява в съдебно заседание от

упълномощен процесуален представител – юриск. Х., който оспорва жалбата като неоснователна, моли да бъде отхвърлена, счита оспорената заповед за законосъобразна. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София – град, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становището на административния орган, събраните по делото относими към спора доказателства и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка в обекта на обекта на дружеството – жалбоподател на 20.04.2021 г., са установени 2 бр. нарушения като е съставен конст. протокол от 20.04.2021 г. /л. 17/, съставени са и 2 бр. АУАН по ЗГ /л. 15 и 16/ срещу [фирма], с управител Г. Д..

В обекта е установено, че се съхранява иглолистна фасонирана дървесина, в размер на 4,6 м3, немаркирана с производствена марка. При проверка е установено също така, че в електронния дневник не е отразена преработена фасонирана дървесина, която в действителност се преработва в категория готови изделия след инпрегнация, в следствие на което се е получила разлика в справка за наличността по електронен дневник и реалната наличност в обекта. Съставени е и доклад /л. 26/.

Въз основа на установената факт. обстановка и съставените 2 бр. АУАН е издадена оспорената в настоящото производство заповед. С нея, на основание чл. 252 във връзка с чл. 253, ал. 3, т. 5 и чл. 254 от ЗГ, във връзка с констатираните 2 бр. нарушения, е наредено спиране дейността за срок от два месеца в обект по чл. 206 от ЗГ, в който постъпва, преработва се и от който се експедира дървесина. Относно срока на наложената ПАМ липсват каквито и да било изложени мотиви.

В хода на съдебното дирене не са събрани други писмени и гласни доказателства.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от зам. директора на Р. - С. при наличие на компетентност при условията на заместване – заповед от 19.04.21 г. /л. 25 от д./.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен и са изложени мотиви, посочени са фактически и правни основания за издаването му. В административното производство, приключило с издаване на оспорената заповед обаче, са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Възраженията на оспорващия, заявени в този смисъл, са неоснователни.

В разпоредбата на чл. 253, ал. 3, т. 5 от ЗГ е предвидено, че директорите на регионални дирекции по горите спират дейността на обекти, в които постъпва, преработва се или от които се експедира обла дървесина, фасонирана дървесина или преработени дърва за горене, при констатиране в тях на нарушения по този закон или на подзаконовите актове по прилагането му.

Не е спорно по делото, че процесният обект е обект по чл. 206 от ЗГ- обект, в който постъпва, преработва се или от които се експедира дървесина- "обработка и продажба на дърва за огрев".

Установено по делото е, че са констатирани в обекта 2 бр. нарушения, като са

съставени 2 бр. АУАН - единият по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, а вторият с посочена нарушена норма на чл. 206, ал. 1, т. 1 от ЗГ, във връзка с чл. 13, ал. 2 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии. С разпоредбата на чл. 254. Се предвижда, че принудителните административни мерки се прилагат за срок до отстраняване на нарушението, а в случаите по чл. 253, ал. 3, т. 5 - за срок до 6 месеца.

Разпоредбата на чл. 253, ал. 3, т. 5 предвижда, че се спират дейността на обекти, в които постъпва, преработва се или от които се експедира обла дървесина, фасонирана дървесина или преработени дърва за горене, при констатиране в тях на нарушения по този закон или на подзаконовите актове по прилагането му.

Съгласно чл. 213, ал. 1 от ЗГ:

„Забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на:

1. дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка;
2. дървесина, непридружена с превозен билет;
3. дървесина от внос, непридружена с документи, доказващи законния ѝ произход;
4. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) недървесни горски продукти, които са предмет на стопанска дейност, както и на коледни елхи - непридружени с превозен билет за недървесни горски продукти.“

Действително, по делото са налице 2 бр. АУАН, в които са посочени нарушени състави на адм. нарушения, в първия от които е посочено такова по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, а вторият с посочена нарушена норма на чл. 206, ал. 1, т. 1 от ЗГ, във връзка с чл. 13, ал. 2 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии.

Никъде в процесната заповед обаче не е посочено в нарушение на кои законови разпоредби са описаните от фактическа страна нарушения на закона. Това безспорно представлява съществено нарушение на адм.-производствените правила, предвид липсата на мотиви, относно състава на нарушените законови норми.

На следващо място, липсват каквито и да било изложени мотиви в процесната заповед, относно срокът на наложената адм. мярка – четири месеца, който е над средата и по – близо до предвидения максимум от шест месеца. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ и има превантивно действие - да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна нарушителя, като изводът за съществуване на такава възможност следва да е мотивиран и обоснован. В конкретния случай липсват конкретни мотиви относно налагането на ПАМ. Не са посочени конкретни факти, обстоятелства или съображения свързани с поведението на нарушителя, обусловили определянето на конкретната степен на административната принуда, в случая – близо до максималния срок на наложената ПАМ. Непосочването на мотиви относно срока, за който се налага принудителната административна мярка, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като лишава съда от възможност да установи дали актът е постановен в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК. Изискването на закона за излагане на мотиви относно размера на срока, за който е постановена ПАМ не се преодолява с налагане на мярка в срок близо до

максималния установен от закона. При налагане на конкретната ПАМ близо до максималния срок, при положение, че законодателят е предвидил срок до шест месеца за налагане на тази мярка, административният орган е бил длъжен да обоснове защо е определил срок от четири месеца. В случая, съдът не би могъл да прецени ефективно дали същият е упражнил това свое правомощие в съответствие с целите на закона, което е едно от основанията, посочени в чл. 146 АПК, за оспорване на индивидуалните административни актове.

Посочените две нарушения на адм.-производствените правила са особено съществени и представляват основание заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК претенцията на административния орган за присъждане на разноски е основателна, поради което адм. орган следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сума в размер на 1050 лева, от които 1000 адв. хонорар и 50 лева държ. такса. Въпреки възражението за прекомерност на ответника, съдът намира, че същото е в съответствие с обема на извършената работа и фактическата и правна сложност на делото.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба от [фирма], представлявано от Г. Д. ", с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], подадена ЗАПОВЕД № РД05-125 от 22.04.2021 г., издадена от зам. - директора на Регионална дирекция по горите /Р./ - С., с която, на основание чл. 252, във връзка с чл. 253, ал. 3, т. 5 и чл. 254 от ЗГ, е наредено спиране дейността за срок от четири месеца в обект по чл. 206 от ЗГ, в който постъпва, преработва се и, от който се експедира дървесина - [населено място], [улица], ПИ № 68134.1973.911, с регистрирана производствена марка № Р 0072;

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите – С., да заплати на [фирма], представлявано от Г. Д., с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], сумата от 1050 /хиляда и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: